

Three Lessons From Rabbi Shimon Bar Yochai

Mrs. Emma Katz, NILI Director

גמרא יבמות ס"ב:

רבי עקיבא אומר: למד תורה בילדותו – ילמוד תורה בזקנותו. היו לו תלמידים בילדותו – יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנאמר: "בבקר זרע את זרעך וגו'". אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטופרס, וכולן מתו בפרק אחד, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה.

Rabbi Akiva says that the verse should be understood as follows: If one studied Torah in his youth he should study more Torah in his old age; if he had students in his youth he should have additional students in his old age, as it is stated: "In the morning sow your seed, etc." They said by way of example that Rabbi Akiva had twelve thousand pairs of students in an area of land that stretched from Gevat to Antipatris in Judea, and they all died in one period of time, because they did not treat each other with respect.

והיה העולם שמים, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, ורבי שמעון, ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה.

And the world was desolate of Torah until Rabbi Akiva came to our Rabbis in the South and taught his Torah to them. This second group of disciples consisted of Rabbi Meir, Rabbi Yehuda, Rabbi Yosei, Rabbi Shimon, and Rabbi Elazar ben Shamua. And these are the very ones who upheld the study of Torah at that time. Although Rabbi Akiva's earlier students did not survive, his later disciples were able to transmit the Torah to future generations.

תנא, כולם מתו מפסח ועד עצרת.

With regard to the twelve thousand pairs of Rabbi Akiva's students, the Gemara adds: It is taught that all of them died in the period from Passover until *Shavuot*..

פניני הלכה, זמנים ה':ה"ב

כבר מאות שנים נוהגים במירון, ליד קברו של רבי שמעון בר יוחאי, להדליק מדורה לכבוד הילולת רבי שמעון בר יוחאי. ואף בשאר מקומות נוהגים חסידים להדליק מדורות בל"ג בעומר. ויש שנהגו להדליק נרות בבית הכנסת לכבוד ההילולא.

For hundreds of years, there has been a custom to light a large bonfire near R. Shimon bar Yoḥai's grave on Mount Meron, in honor of his *hilula*. Ḥasidim have a custom to light bonfires in other places as well. Some light candles in their synagogues in commemoration of the *hilula*.

משנה יומא ח'ט'

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, [יחזקאל לו:כה] "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם." ואומר, [ירמיה יז:ג] "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

R. Akiva says, Happy are you, Israel! Before whom are you purified, and who purifies you [of your transgressions]? Your Father Who is in heaven. For it is said, "Then will I sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean"; and it is also said, "The ritual bath [lit. Hope] of Israel is the Lord"; even as a ritual bath purifies the unclean, so does the Holy One, Blessed be He, purify Israel.

אבות דרבי נתן:ב'

מה היה תחלתו של רבי עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לא המים שתדיר [נופלים] עליה בכל יום אמרו [לו] עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים. מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשה כברזל על אחת כמה וכמה שיחקו את לבי שהוא בשר ודם. מיד חזר ללמוד תורה.

(2) What were Akiva's beginnings? It is said: Up to the age of forty, he had not yet studied a thing. One time, while standing by the mouth of a well in Lydda, he inquired, "Who hollowed out this stone?" and was told, "Akiva, haven't you read that 'water wears away stone' (Job 14:19)? - it was water falling upon it constantly, day after day." At that, Rabbi Akiva asked himself: Is my mind harder than this stone? I will go and study at least one section of Torah.

שירי ל"ג בעומר

(יב) **בר יוחאי**, נאָרְתַּת בְּגִבּוֹרָה, וּבְמַלְחַמַּת אֵשׁ דַּת הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְעָרָה, שְׁלֶפֶת נֶגֶד צַרְרִיָּה:

(יג) בר יוחאי, נמשחת אשךך, שָׁמֵן שְׁשׂוֹן מַחְבְּרִיָּה:

שבת ל"ג ב'ה'-ט'

ואמאי קרו ליה "ראש המדברים בכל מקום"? ד'תבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון, ויטיב יהודה בן גרים גביהו. פתח רבי יהודה ואמר: כמה נאים מעשיהן של אוניה זו: תקנו שווקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות. רבי יוסי שתק. נענה רבי שמעון בן יוחאי ואמר: כל מה שתקנו, לא תקנו אלא לצורה עצמן. תקנו שווקין — להושיב בהן זונות, מרחצאות — לעדן בהן עצמן, גשרים — ליטול מהן מכס. הלא יהודה בן גרים וסיפר דבריהם, ונשמעו למלכות. אמרו: יהודה שעילה — יתעלה. יוסי ששתק — יגלה לציפורי. שמעון שגינה — יהרג.

אזל הוא ובריה, טשו בי מדרשא. כל יומא הוה מתאי להו דביתהו ריפתא וכוזא דמיא וכרכי. כי תקיף גזירתא אמר ליה לבריה: נשים דעתן קלה עליהן, דילמא מצערי לה ומגליא לו. אזלו טשו במערתא. איתרחיש ניסא איברי להו חרובא ועינא דמיא, והוו משלחי מניהו והוו יתבי עד צואריהו בחלא. כולי יומא גרסי. בעידן צלוני לבשי מיכסו ומצלו, והדר

משלחי מנייהו כי היכי דלא ליבלו. איתיבו תריסר שני במערתא. אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא, אמר: מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובטיל גזירתיה.

נפקו, חזו אינשי דקא פרכי וזרעי, אמרין: מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה. כל מקום שנותנין עיניהן מייד נשרף. יצתה בת קול ואמרה להם: להחריב עולמי יצאתם?! חיצרו למערתכם! הדור אזול איתיבו תריסר ירחי שתא. אמרי: משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש. יצתה בת קול ואמרה: צאו ממערתכם! נפקו. כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר, הוה מסי רבי שמעון. אמר לו: בני, די לעולם אני ואתה.

בהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקיט תרי מדאני אסא ורהיט בין השמשות. אמרו ליה: הני למה לה? אמר להו: לכבוד שבת. ותיסי לה בחד! — חד כנגד "זכור" וחד כנגד "שמור". אמר ליה לבריה: חזי כמה חביבין מצות על ישראל. איתיבה דעתיה.

שמע רבי פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה. עייליה לבי בני, הוה קא אריה ליה לבישריה. חזא דהוה ביה פילי בגופיה. הוה קא בכי וקא נתרו דמעת עיניה וקמצוהא ליה. אמר לו: אוי לי שראיתיך בכך. אמר לו: אשריך שראיתיך בכך, שאילמלא לא ראיתיך בכך — לא מצאת בי כה. דמעיקרא כי הוה מקשי רבי שמעון בן יוחי קושיא, הוה מפרק ליה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי. לסוף, כי הוה מקשי רבי פנחס בן יאיר קושיא — הוה מפרק ליה רבי שמעון בן יוחי עשרין וארבעה פירוקי.

In this *baraita* Rabbi Yehuda is described as head of the speakers in every place. The Gemara asks: **And why did they call him head of the speakers in every place?** The Gemara relates that this resulted due to an incident that took place **when Rabbi Yehuda and Rabbi Yosei and Rabbi Shimon were sitting, and Yehuda, son of converts, sat beside them. Rabbi Yehuda opened and said: How pleasant are the actions of this nation, the Romans, as they established marketplaces, established bridges, and established bathhouses. Rabbi Yosei was silent. Rabbi Shimon ben Yoḥai responded and said: Everything that they established, they established only for their own purposes. They established marketplaces, to place prostitutes in them; bathhouses, to pamper themselves; and bridges, to collect taxes from all who pass over them. Yehuda, son of converts, went and related their statements to his household, and those statements continued to spread until they were heard by the monarchy. They ruled and said: Yehuda, who elevated the Roman regime, shall be elevated and appointed as head of the Sages, the head of the speakers in every place. Yosei, who remained silent, shall be exiled from his home in Judea as punishment, and sent to the city of Tzipori in the Galilee. And Shimon, who denounced the government, shall be killed.**

Rabbi Shimon bar Yoḥai **and his son, Rabbi Elazar, went and hid in the study hall. Every day Rabbi Shimon's wife would bring them bread and a jug of water and they would eat. When the decree intensified, Rabbi Shimon said to his son: Women are easily impressionable and, therefore, there is room for concern lest the authorities torture her and she reveal our whereabouts. They went and they hid in a cave. A miracle occurred and a carob tree was created for them as well as a spring of water. They would remove their clothes and sit covered in sand up to their necks. They would study Torah all day in that manner. At the time of prayer, they would dress, cover themselves, and pray, and they would again remove their clothes afterward so that they would not become tattered. They sat in the cave for twelve years. Elijah the Prophet came and stood at the entrance to the cave and said: Who will inform bar Yoḥai that the emperor died and his decree has been abrogated?**

They emerged from the cave, and **saw people who were plowing and sowing**. Rabbi Shimon bar Yoḥai **said**: These people **abandon eternal life** of Torah study **and engage in temporal life** for their own sustenance. The Gemara relates that **every place that** Rabbi Shimon and his son Rabbi Elazar **directed their eyes was immediately burned**. **A Divine Voice emerged and said to them**: Did you **emerge** from the cave in order **to destroy My world? Return to your cave**. They **again went** and **sat** there **for twelve months**. They **said**: **The judgment of the wicked in Gehenna lasts for twelve months**. Surely their sin was atoned in that time. **A Divine Voice emerged and said** to them: **Emerge from your cave**. They **emerged**. **Everywhere that Rabbi Elazar would strike, Rabbi Shimon would heal**. Rabbi Shimon **said to** Rabbi Elazar: **My son, you and I suffice for the entire world**, as the two of us are engaged in the proper study of Torah.

As the sun was setting on Shabbat eve, they saw an elderly man who was holding two bundles of myrtle branches and running at twilight. They **said to him**: **Why do you have these? He said to them**: **In honor of Shabbat**. They **said to him**: **And let one suffice**. He answered them: **One is corresponding to**: “**Remember** the Shabbat day, to keep it holy” (Exodus 20:8), **and one is corresponding to**: “**Observe** the Shabbat day, to keep it holy” (Deuteronomy 5:12). Rabbi Shimon **said to his son**: **See how beloved the mitzvot are to Israel**. Their minds were put **at ease** and they were no longer as upset that people were not engaged in Torah study.

Rabbi Pineḥas ben Ya’ir, Rabbi Shimon’s **son-in-law**, **heard and went out to greet him**. He **brought him into the bathhouse and began tending to his flesh**. He **saw that** Rabbi Shimon **had cracks in** the skin on **his body**. He **was crying, and the tears fell from his eyes and caused** Rabbi Shimon **pain**. Rabbi Pineḥas **said to** Rabbi Shimon, his father-in-law: **Woe is me, that I have seen you like this**. Rabbi Shimon **said to him**: **Happy are you that you have seen me like this, as had you not seen me like this, you would not have found in me this** prominence in Torah, **as** the Gemara relates: **At first, when Rabbi Shimon ben Yoḥai would raise a difficulty, Rabbi Pineḥas ben Ya’ir would respond** to his question with **twelve answers**. **Ultimately, when Rabbi Pineḥas ben Ya’ir would raise a difficulty, Rabbi Shimon ben Yoḥai would respond** with **twenty-four answers**.

דברים רבה ז'ח'

אמר רבי שמעון בן יוחאי, מנין אתה אומר אלו היו ישראל חסרים אפלו אדם אחד לא היתה השכינה נגלית עליהן, דכתיב (שמות יט, יא): כי ביום השלשי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני,

Rabbi Shimon bar Yochai said: From where do we learn that if a single person had been missing from Israel, the Divine Presence would not have appeared to them? Because it is written: For on the third day, the L-rd will come down in the sight of all the people upon Mount Sinai (Exodus 19:11; Midrash Rabbah, Deuteronomy 7:8)

"Great is G-d's love for Israel, for He revealed Himself to them in a land of uncleanness and idol worship (Egypt) in order to free them from there."

Again, Rabbi Shimon said: "See how beloved Israel is to the Holy One, blessed be He, for wherever they went into exile, the Divine Presence (Shechinah) went with them: they were exiled to Egypt, and the Shechinah went with them; they were exiled to Babylon, and again the Shechinah went with them. And when Israel will be redeemed in the future, the Shechinah will be redeemed with them, as it is written, 'And G-d, thy G-d, will return (with) thy exile.' "